

великодушна и не приѣмнѣла никакъ прѣложенаѧ дарбѣ, отговоривша ся чи ако бы брала агнета и дуката, толкова млого бы събрала, штото бы побѣлила и посрѣбрила поле то!

Отъ таїхъ пѣсень видиме ѹавно чи кога то вѣкы Само-Диви тѣ достигли за баснословны сѫщества, народъ гы мыслишь чи были дѣвицы крылаты, и тѣ были прѣстатьлки на сички тѣ овчары, какъ то же отъ другы пѣсны ся вижда чи и на сички тѣ добры юнацы. Приноса же или по-право дарба та коїж имъ е дарѣвалъ народа, была по едно шаро (пѣстро) агне и по едно срѣбърно дукато.

5.

Умъртвеный Стоіанъ отъ Само-Дивж, помоштишъ на Выхрове тѣ
и Выхрушки тѣ.

Мама Стоіанъ дѣмаше:
Стоіане сынко Стоіане!
Не си стадо то разтирай
Изъ само-дивишкы джержвы,
Или катѣ го разтириашъ
Съ тѣнкж си свиркж не свири!
Да ми та Дива не чюе,
Дива та Само-Дива та,
Да са не кори съсъ тебѣ!
Стоіанъ майкж си не слыша,
Най-си стадо то разтири
Изъ само-дивишкж джержвж,
Съ тѣнкж си свиркж засвири,
Само-Дивж си покани
Да доди да са покорижть.

Само-Дива са вѣстила
Кѣтъ малко момче рохаво!
Плѣснѣли и са вловили,
До тры дны са сж корили,
Стоіанъ ште да й надвие!
Само-Дива са провыкна:
Выхрове сестры Выхрушки!
Днѣсь ште ма Стоіанъ надвие!
Выхрове са сж спаснѣли
Выхрушки са сж съзыли,
Чи сж Стоіана дигнѣли
Отъ дѣрво въ дѣрво слагали,
Отъ врѣхъ на врѣхъ дигали,
Кжсъ по кжсъ го скжсали,
И стадо мѣ сж прѣснѣли!

РАЗЯСНЕНИЕ.

Въ таїхъ пѣсень видиме ѹавно исто то вѣрванье за Само-Дивы тѣ чи можали да ся пристрѹвжть въ какво то искажть — Само-Дива са вѣстила кату малко момче рохово (рунтово, нессесано); и чи дигали Выхрове тѣ и Выхрушки тѣ противъ кого то сж искали, какъ то ся е вѣрвало и за Самонотки тѣ жены въ старость.

Нѣ въ прѣдидуштаїхъ пѣсень видѣхме чи Горска-Дива или Само-Дива заштитила Еню Михово то стадо и имала разговоръ благоволенъ съ него, а тута видиме напротивъ борбѣ на Само-Дивж и Стоіана и послѣ умъртвение